

Кожен менеджер повинен розуміти що від його рішень організація може понести як значні втрати, так і стати прибутковим і розвинутим підприємством.

Крім того, підприємство повинно мати можливість захистити себе від різного роду надзвичайних подій. Що можливо за рахунок укладання договорів страхування майна та відповідальності фірми перед третіми особами. Страхування майна є ефективним інструментом боротьби з ризиками, що дає змогу підприємствам розвиватись без страху понести збитки від різного роду надзвичайних випадків.

На економічну безпеку впливає специфіка діяльності підприємства взагалі. Як приклад, об'єктом дослідження є підприємство, яке спеціалізується на роздрібній торгівлі, тому слід ретельно дослідити ринок роздрібних товарів в Україні.

За даними Державної служби статистики України, обсяг роздрібного товарообороту постійно збільшується. Так, з періоду з 2010 по 2017 роки обсяг товарообороту збільшився понад в 2 рази (в 2010 році – 274 млрд. грн. на рік, в 2017 році – 578 млрд. грн. на рік). Проте, є і негативні тенденції, такі як збільшення ціни на товари, за рахунок інфляції, так і зменшення купівельної спроможності споживачів, що змушує покупців знаходити більш дешеві варіанти представлені на ринку. Отже, національний ринок в Україні переживає досить нестабільний етап, і не можна впевнено сказати, які перспективи будуть спостерігатись у майбутньому, теж можна сказати і про підприємства цієї галузі.

На сьогоднішній час з'являються нові технології, які підприємства, задля власної економічної безпеки, повинні вчасно впроваджувати в життя. Так, інформаційні технології є невід'ємним елементом життя людей. Розвиток інтернету привело до появи крауд-технології, тобто спільна, добровільна наукова або дослідницька діяльність широкого кола людей, які бажають вкласти свій слід в спільну справу. Краудсорсинг – це клієнтоорієнтований підхід до менеджменту, коли організація орієнтується в виробництві послуг на споживачів, і дає їм більшу можливість в прийнятті рішень. Таким чином, крауд-технології дозволять вести відкритий діалог як в самій організації, так і з її споживачами, які зможуть впливати на процес прийняття рішень, що в кінцевому випадку виразиться на якості роботи організації.

Отже, управління будь-яким бізнесом без ризику не буває. На шляху до успіху існує велика кількість бар'єрів і ризиків чи непередбачених ситуацій, які слід завчасно знаходити (оцінювати) і знешкоджувати, інакше можна понести великі втрати часу і майна.

Біловодська І.М., студентка
Центральноукраїнський національний
технічний університет
м. Кропивницький

РЕНТАБЕЛЬНІСТЬ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЗА ВИДАМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Рентабельність – відносний показник, що характеризує міру прибутковості підприємств. Показники рентабельності повніше, ніж прибуток, характеризують

результати господарювання, тому що їхня величина відображає співвідношення ефекту з вкладеним капіталом або спожитими ресурсами. їх використовують для оцінювання діяльності підприємства і як інструмент в інвестиційній політиці та ціноутворенні [2].

Аналізуючи дані Державної Служби Статистики про рентабельність операційної діяльності підприємств за видами економічної діяльності у 2015 році можна побачити, що найприбутковішим є сільське, лісове та рибне господарство, адже його показник становить 41,7 %. Інші види економічної діяльності є не досить прибутковими, наприклад: надання інших видів послуг отримало лише 7,3% прибутку; освіта – 5,7%; транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 1,1%; промисловість – 0,9%; інформація та телекомунікації – 0,5% [1].

Не рентабельними у 2015 році виявилися такі види економічної діяльності, як:

- операції з нерухомим майном – (-33,4%);
- мистецтво, спорт, розваги та відпочинок – (-25,3%);
- тимчасове розміщування й організація харчування – (-17,3%);
- діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування – (-11,9%);
- фінансова та страхова діяльність – (-8,9%);
- будівництво – (-7,6%);
- професійна, наукова та технічна діяльність – (-1,1%);
- оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – (-0,9%);
- охорона здоров'я та надання соціальної допомоги – (-0,6%) [1].

У 2016 році ситуація значно змінилася, а саме: знизилася рентабельність сільського, лісового та рибного господарства з 41,7% до 32,4%; промислова діяльність збільшила свою прибутковість з 0,9% до 4,2%; будівництво так і залишилося не рентабельним; оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів значно підвищив свою прибутковість до 15,8% (у 2015 році ця діяльність була збитковою); транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність збільшила свою прибутковість від 1,1% до 5,1%; тимчасове розміщування й організація харчування так і залишилося не рентабельним; інформація та телекомунікації стали більш прибутковими, їх показник прибутковості зріс від 0,5% до 8,5%; фінансова та страхова діяльність залишилися не рентабельною; операції з нерухомим майном залишилися не прибутковими; професійна, наукова та технічна діяльність стала не прибутковою; діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування так і залишилася не рентабельною; освіта залишилася майже без змін; охорона здоров'я та надання соціальної допомоги стала прибутковою і становила 4,5%; мистецтво, спорт, розваги та відпочинок залишилися не рентабельними; надання інших видів послуг зменшило свою прибутковість від 7,3% до 5,1%.

Отже збитковими виявилися такі напрями діяльності як:

- мистецтво, спорт, розваги та відпочинок – (-16,5%);
- операції з нерухомим майном – (-8,1%);
- фінансова та страхова діяльність – (-4,8%);
- діяльність у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування – (-3,9%);
- тимчасове розміщування й організація харчування – (-0,8%);
- будівництво – (-0,4%) [1].

З попередніх даних можна зробити висновок, що стан підприємств, які здійснюють економічну діяльність є не дуже задовільним, це може бути пов'язано з тим, що на сьогоднішній день в економіці спостерігаються складні кризові процеси, а саме висока вартість позикових коштів, знецінення вартості національної валюти, малий внутрішній ринок, різкі зміни вартості іноземної валюти, нестабільність економіки та багато інших внутрішніх і зовнішніх факторів, які впливають на стан підприємств. В цих умовах дуже важливо шукати доступні резерви підвищення рентабельності, які дозволи б суб'єктам господарювання здійснювати безперебійну діяльність, проводити просте та розширене відтворення. Усі ці фактори сприяють підвищенню актуальності дослідження аспектів управління рентабельністю підприємства з метою забезпечення його ефективної роботи.

Оскільки, основна мета майже кожного підприємства – це отримання прибутку та досягнення соціального ефекту, то керівник суб'єкту господарювання повинен краще планувати та організовувати свою діяльність, враховувати та постійно досліджувати вплив різних факторів на свою діяльність.

На сьогодні, ми спостерігаємо дуже швидкі зміни в технічній сфері та в науці, більшість підприємств прагне до підвищення автоматизації своєї діяльності, а для цього потрібно рухатися разом із світом, вивчати зміни, які постійно відбуваються та вміти до них пристосовуватися, щоб бути завжди на першому місці.

Література

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Коваленко О.М. Методи оцінки рентабельності та факторів, що впливають на її рівень // Економіка. Фінанси. Управління – № 2, 2004 – с. 9-15.

Бобейко Б.Р., студент
Центральноукраїнський національний
технічний університет
м. Кропивницький

ЧИННИКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ

В умовах становлення і розвитку української економіки важливе значення має залучення інвестицій до України, перехід до більш якісного управління інвестиційною діяльністю, побудова ефективної регіональної політики, спрямованої на забезпечення високого рівня інвестиційної привабливості територій.

Успішний розвиток підприємства, вдосконалення виробництва та підвищення показників його діяльності безпосередньо пов'язані з інвестиційною діяльністю. Залучення ж інвестицій залежить від інвестиційної привабливості об'єкта інвестування. Оцінювання інвестиційної привабливості підприємства, як потенційного об'єкта інвестування, здійснюється інвестором у процесі